

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214210791
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7214210791.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcov: 1. P. W., H. I., A. XX. XX. XXXX, W. Q. O., F. XXX/X, zastúpená JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD., advokátom so sídlom v Košiciach, Južná trieda 28, Košice, 2. O. I., A. XX. XX. XXXX, W. Q. O., W. XXX/X, proti žalovanému: F. W., A. XX. XX. XXXX, W. Q. O., H. X, o 2.791,60 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 31. 10. 2017 č.k. 12C/54/2016-86 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovia v 1. a 2. rade majú právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade 1.395,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20. 11. 2015 do zaplataenia a žalobcovi v 2. rade 1.395,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20. 11. 2015 do zaplataenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcom rozsahu ohľadom úrokov z omeškania konanie zastavil. Žalobkyni v 1. rade priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Žalobcovi v 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 51 a § 558 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba žalobcov je opodstatnená.

3. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný spolu s Y. W. písomne uznali dlh voči P. I. (právnej predchodkyni žalobcov) aj s uvedením dôvodu jeho vzniku v zmluve zo dňa 02. 08. 2012 vo výške 6.008,10 eur (181.000 Sk) a zaviazali sa ho zaplatiť spoločne a nerozdielne v súlade s ust. § 533 Občianskeho zákonníka do 31. 12. 2012, čo však nespĺnili.

4. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný uznal svoj dlh voči právnej predchodkyni žalobcov čo do dôvodu a výšky. Uznáním dlhu sa dlžník nezbavil možnosti uplatňovať v občianskom súdnom konaní námietky, týkajúce sa dôvodu alebo výšky (rozsahu) nároku veriteľov. Žalovaný však v prejednávanej veci neuplatnil žiadnu námietku, ktorej výsledkom by bolo spochybnenie vymáhaného dlhu. Pokiaľ ide o jeho námietku uvedenú v odpore voči platobnému rozkazu, že peňažné prostriedky mali byť P. I. vyplatené až po predaji nehnuteľnosti, túto súd považoval za nepreukázanú a ničím neodôvodnenú.

5. Po preskúmaní náležitostí daného právneho úkonu - uznania dlhu, ktorými sú okrem všeobecných náležitostí v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka aj ďalšie náležitosti podľa § 558 Občianskeho

zákonníka uviedol, že všetky tieto náležitosti daný právny úkon z 02. 08. 2012 spĺňa. Z obsahu tohto právneho úkonu s určitosťou vyplývajú všetky záväzky pre zmluvné strany, uznanie dlhu vo výške 6.008,10 eur a záväzok žalovaného vrátiť P. I. do 31. 12. 2012 spoločne s Y. W. sumu vo výške 4.914,37 eur, ktorý záväzok dosiaľ splnený v celom rozsahu nebol.

6. Súd prvej inštancie zistil, že právnym dôvodom existencie pohľadávky žalovaného voči právnej predchodkyňi žalobcov bolo prijatie preddavku na plnenie podľa zmluvy, ktorú účastníci mienili uzavrieť, avšak k jej uzavretiu nedošlo. P. I. - pôvodná žalobkyňa plnila žalovanému bez právneho dôvodu, keď mu odovzdala sumu 136.000 Sk ako zálohu za účelom vyporiadania vlastníckych práv k pozemkom. Žalovaný túto prevzatú zálohu P. I. nevrátil v celom rozsahu, preto mu vznikla povinnosť toto bezdôvodného obohatenie, ktoré získal, vrátiť. Vykonaným dokazovaním tiež bolo preukázané, že Y. W. vyplatila P. I. z uznaného dlhu sumu 3.216,50 eur. Zostatok neuhradeného dlhu tak činí 2.791,60 eur. Žalobcom v 1. a 2. rade tak vznikol v rozsahu ich dedičských podielov nárok na vrátenie zálohy, získanej žalovaným za prevod pozemkov od P. I. titulom prechodu tohto záväzku z P. I. na žalobcov ako jej právnych nástupcov, a to každému v rozsahu 1/2-ice z celku tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. Nakoľko súd prvej inštancie považoval nárok žalobcov za dôvodný a preukázaný, žalobe v časti istiny vyhovel.

7. Spolu s istinou zaviazal žalovaného vrátiť žalobcom aj úroky z omeškania vychádzajúc z obsahu záväzku vyplývajúceho z uznania dlhu zo dňa 02. 08. 2012, v ktorom sa žalovaný zaviazal vrátiť sumu v lehote do 31. 12. 2012. Žalovaný sa podľa názoru súdu prvej inštancie dostal do omeškania s vrátením dlhu až po prevzatí žaloby do vlastných rúk, preto súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti úrokov z omeškania od 20. 11. 2015 a v prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 02. 08. 2012 do 19. 11. 2015 konanie zastavil na základe späťvzatia žaloby v tejto časti zo strany žalobcov. Súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nezistoval, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie (§ 146 ods. 1 C.s.p.).

8. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobkyňi v 1. rade priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému. Pokiaľ ide o žalobcu v 2. rade, tomu v konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že nepopiera skutočnosť, že s právnou predchodkyňou žalobcov P. I. podpísal zmluvu, ktorou spolu s jeho neb. matkou Y. W. uznali dlh voči P. I. a zaviazali sa jej dlh vo výške 6.008,10 eur vrátiť do 31. 12. 2012. Z tohto dlhu spolu s jeho neb. matkou vrátili časť, pričom neuhradený dlh predstavuje ku dňu rozhodnutia súdu 2.791,60 eur. V priebehu konania však vyšli najavo nové, jemu doposiaľ neznáme skutočnosti, ktoré môže súdu uviesť a objasniť až v odvolaní. Suma vo výške 136.000 Sk bola skutočne vyplatená v hotovosti ako záloha za účelom vyporiadania vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam proti užívateľom pozemkov. Do vyporiadania predmetných nehnuteľností bol však priamo zainteresovaný aj právny zástupca žalobkyne v 1. rade JUDr. Majerčák, ktorý sa podieľal na predaji dvoch nehnuteľností. Za tento predaj mu bola vyplatená značná odmena. Uvedené realizoval JUDr. Majerčák napriek tomu, že vedel o účele poskytnutých finančných prostriedkov žalovanému. Vedel, že predaj má realizovať len žalovaný, ktorému bola poskytnutá za tým účelom aj záloha. JUDr. Majerčák sa však rozhodol čo najrýchlejšie realizovať všetky úkony smerujúce k vyporiadaniu nehnuteľnosti tak, aby mohol získať odmenu pre seba. Právny titul označeného dlhu podľa zmluvy je jednoznačný a nezameniteľný. V zmluve sa však nespomína žiadna iná osoba, ktorá by mohla realizovať úkony súvisiace s vyporiadáním nehnuteľnosti. JUDr. Majerčák mal rešpektovať znenie zmluvy. Predmetný dlh by vedel žalobcom uhradiť v tom prípade, keby mu bola poskytnutá možnosť zrealizovať vyporiadanie vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam tak, ako vyplýva zo zmluvy. Z dôvodu, že tieto úkony realizoval JUDr. Majerčák, tieto finančné prostriedky už nemá (a logicky ani nemôže mať) k dispozícii.

10. Žalobkyňa v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že z odvolania žalovaného nevyplýva, že by popieral, že dlhuje žalobcom 2.791 eur. Odôvodnenie odvolania opiera žalovaný o nové dôkazy, ktoré však nepredložil. V odvolaní útočí na advokáta JUDr. Majerčáka, ale svoje tvrdenia ničím neodôvodňuje a ani

nepreukazuje pravdivosť svojich tvrdení. Žalovaný dlh voči žalobcom aj v odvolaní uznáva, keď tvrdí, že nemá finančné prostriedky na vrátenie dlhu.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

12. Rozsudok je vo vyhovujúcom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13. 02. 2019 o 09.30 hod. v poj. miestnosti č. dv. 202/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 06. 02. 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

14. Žalovaný namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p., teda, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že namietaný odvolací dôvod nie je naplnený.

16. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

17. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie o danosti nároku žalobcov voči žalovanému z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvej inštancie.

18. Podľa § 366 písm. d/ C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Ako vyplýva z vyššie cit. zákonného ustanovenia, právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesnej obrany, ktoré neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novoty) je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Tieto podmienky sú uvedené vo vyššie cit. ust. § 366 písm. d/.

20. Vychádzajúc z vymedzenia odvolacích dôvodov uvedených odvolateľom, ktorý tvrdí, že svoju povinnosť vo vzťahu k právnej predchodkyňi žalobcov P. I. nesplnil a poskytnutú zálohu jej nevrátil z dôvodu, že všetky úkony smerujúce k vyporiadaniu nehnuteľnosti uskutočnil JUDr. Majerčák sú podmienené preukázaním zo strany žalovaného, že tieto nové prostriedky procesnej obrany, ktoré uviedol až v odvolaní, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Žalovaný však v odvolaní neuvádza dôvod, prečo prostriedky procesnej obrany použil až v odvolacom konaní a nepoužil ich skôr. Žalovaný tak nesplnil predpoklad úspešného domáhania sa prostriedkov procesnej obrany až v odvolacom konaní, preto na tieto námietky odvolací súd nemohol v odvolacom konaní prihliadnuť.

21. Aj napriek vyššie uvedenému sa odvolaciemu súdu žiada dodať, že JUDr. Majerčák nebol účastníkom zmluvného vzťahu žalovaného a právnej predchodkyne žalobcov P. I., preto JUDr. Majerčákovi vo vzťahu k stranám sporu nemohli vzniknúť ani žiadne práva a povinnosti. Aj v prípade, pokiaľ by JUDr. Majerčák realizoval právne úkony smerujúce k vyporiadaniu nehnuteľnosti, na ktoré sa zaviazal žalovaný vo vzťahu k P. I., nejde o takú skutočnosť, ktorá by zbavovala povinnosti žalovaného vrátiť poskytnutý preddavok za tým účelom P. I., resp. jej právnym nástupcom.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo vyhovujúcom výroku vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v celom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).